

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΓΚΑΣΤΟΝ ΛΕΡΟΥ

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

ΥΤΑ σκέφτεται ή κ. Ρασπούτιν μπρός στο παράθυρο, ενώ στην άλλη γωνία του δωματίου, ο σύζυγός της κ' ο Μπαντονάγιερ, ο θεραπευτής του Θεβέτ, συζητούν ζωηρά, πράγμα που την εξοργίζει τρομερά.

Η αγαθή γυναίκα σκέφτεται γιατί τάχα ο σύζυγός της συζητεί μ' αυτό τον άνθρωπο, ο οποίος πολεμάει να τον υποσκελίσει στο παλάτι και δεν τον διώχνει;

Στο τέλος, μη μπορώντας να κρατηθή πειά, σε μιά στιγμή που ο τόνος του Μπαντονάγιερ δυνάμωσε, ή κ. Ρασπούτιν σπάθισε και του φώναξε:

— Θά έφερτε να σωπάσης! Πώς τολμάς κ' ανοίγεις το στόμα σου μπροστά του; Αυτός ο άνθρωπος είναι ο Χριστός, άκου; Για τον Τσάρο είναι ο Χριστός! Ο Τσάρος κ' η Τσαρίνα τον χαριετούν και υποκλίνονται μπροστά του ως το χόμα! Και σ' τολμάς να του αντιμωλές;

— Σώπα, γυναίκα! μουρμούρισε ο Ρασπούτιν. Πήγανε στην κουζίνα σου.

— Όχι! Θά φύγω εγώ! φώναξε ο θεραπευτής του Θεβέτ μαυρόμενος. Φεύγω και δεν θά με ξαναϊδείτε πειά...

Και διευθύνθηκε προς την πόρτα.

— Καλό ταξίδι! του φώναξε ή κ. Ρασπούτιν.

— Θ' ακούσετε γρήγορα να μωλούν για μένα! απάντησε ο Μπαντονάγιερ έξω φρενών και βγήκε έξω.

— Σώπα λοιπόν! Σώπα γαϊδούρη! φώναξε πάλι ή γυναίκα του καλογόρου. Σώπα, γαϊδούρη!...

Όταν έμειναν μόνοι, ο Ρασπούτιν γύρισε προς αυτή και της είπε:

— Δεν έκανες καλά, ζώο, που τον έβρισες. Έχω την ανάγκη του.

— Δεν έχεις κανενός την ανάγκη στον κόσμο! Ο Χριστός δεν έχει ανάγκη από κανένα. Δεν πιστεύω να φαντασθείς πως αυτός θεραπεύει τον Τσάρεβιτς;

— Όχι! απάντησε ο Ρασπούτιν. Έγώ τον θεραπεύω, άλλ' αυτός τόν άρροσταίνει...

— Έ, λοιπόν, δεν έχω δίκιο!... Αυτός ο θεραπευτής δεν είν' άξιος παρά ν' άρροσταίνει τους ανθρώπους, ενώ εσύ τους κάνεις καλά. Βλέπεις πως δεν έχεις την ανάγκη του. Ω! αν δεν ήμουν εγώ εδώ για να σου λέω αυτά τ' πράγματα, σίγουρα δεν θά γνώσουν ποτέ άγιος... Δεν έμεινες πάντα εύχαριστημένος απ' τις συμβουλές μου; Έγώ πρώτη σου είπα, όταν ήμαστε ακόμα φτωχοί στο χωριό μας, να γίνης άγιος και να κάνης θαύματα. Δεν σου τ' είπα; Δεν σου τ' είπα;

— Ναι, μητερούλα, απάντησε ο καλόγερος.

— Κι' εσύ δεν τ' άκουσες καθόλου άσχημο. Γκρίσια, θυμήσου τον καιρό που ήμαστε φτωχοί. Μά τ' ό χειρ' του Θεού σε προστάτευε. Αν δεν ήταν αυτό και ή ώραίς κυρίες, τίποτε δεν θά γινόταν. Έλα τώρα να σε χτενίσω, άνθρωπε του Θεού. Τά μαλλιά σου έχουνε χάλα. Τι θά πούν ή κυρίες που είναι στο σαλόνι και περιμένουν. Έλα, πλησίασε λίγο, πατερούλη.

Ο Ρασπούτιν πλησίασε κ' έσκυψε τ' κεφάλι του κάτω απ' τ' άχρια της γυναίκας του. Ήταν ή ιδιοτροπία της να τόν χτενίση μόνη της. Έκτός απ' αυτό, τόν άφανε ήσυχο και δεν άνακατευόταν στις δουλειές του.

Ο Γρηγόρης Ρασπούτιν γεννήθηκε τ' 1871 από την πιο άθλια και φτωχή οικογένεια του χωριού του. Από μικρός, φαινόταν έξυπνος και κάποτε τ' δικαστήριο του Προσάφου τον καταδίκασε σε ραβδίσιους, γιατί μαζί με δυο συναμύλικους του, τόν Βαρνάβα και τόν Σμαριτέφ, έπετέθησαν με κακές προθέσεις σε κάποιες χωριατοπούλες.

Μιά μέρα, ο Γρηγόρης όδήγησε μ' ένα άμάξι σε κάποιο γεωτονικό χωριό, έναν ιερέα, τόν οποίο οι χωρικοί έπαισιάζαν έξαιρετικά. Ο άγιος αυτός άνθρωπος έπαισε κούβεντα με τόν νέο κ' άρχισε να του διδάσκει τις άλήθειες της θρησκείας. Ο Ρασπούτιν πρόσχε τα λόγια του. Η άλήθεια όμως έγινε, ότι από συμπάρονο μαζί με τή γυναίκα του, είχε αποφασίσει να εκμεταλλευθή τή διδασκαλία του και να γίνη κ' αυτός άγιος...

Πράγματι, δεν άρχισε ν' άποκτήση μεγάλη επίδραση στις γυναίκες και πρό πάντων σε πολυάριθμες Μαγδαληνές, στις όποτες έδίδασκε τ' άλλόκοτο εδάγγέλιό του.

Υπεβλήθησαν τότε διάφορες υπηρύσεις εναντίον του, μα έφεραν αντίθετο αποτέλεσμα απ' αυτό που έπείδιαν οι μωρναί. Η εκκλησία, αντί ν' άφορίση τόν Ρασπούτιν, τόν άνοιξε τούς κόλπους της και τόν έκανε κ' αυτόν κληρικό. Η φήμη του εντομεταξύ μεγάλων όλοένα. Απ' όλα τ' περιζωφά έφταναν πλήθη πιστών για να φιλήσουν τήν άωρη του ράσου του.

Συγχρόνως άρχισε ν' άποκτά φήμη θαυμαστοποιού και πολλές κυρίες απ' τ' Τολμπόσκ πήγαναν σ' αυτόν για να τής γιατρέψη από διάφορες άρρώστειες, όπως κ' ή άλοϊκός χωρικός.

Ο Ρασπούτιν είχε γίνει και φιλόδοξος. Έροδιόσθηκε λοιπόν με μιά συστατική έπιστολή από τόν ήγούμενο κάποιου μοναστηριού της Σιβήριας, τόν οποίο έμεινε λίγο καιρό, για τόν πατέρα Ίωάννη, ένα θεραπευτή που ήταν της μόδας τότε, και ξεκίνησε για τήν πρωτεύουσα.

Ο πατήρ Ίωάννης τόν δέχθηκε μ' έγκαρδιότητα και τόν παρουσίασε σε διάφορους κληρικούς, που γοητεύτηκαν από τήν εσθέρεια του άγιου ανθρώπου, ο οποίος τούς μωλσε πάντα με παραβολές. Έτσι ο Ρασπούτιν μπήκε μέσα στο πιο άπροσέγγιστο σπίτι της Πετρούπολεως, στο σπίτι της κόμισσης Γρανάβεφ, όπου συγκεντρωνότουσαν οι μεγάλοι κληρικοί, οι άντοισοι υπάλληλοι και οι άρχιστοί του στρατού και όπου με τ' πρόσχημα της θρησκείας, συζητούσαν πολιτικά.

□ □ □ Η ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ □ □ □

Η Αδτοκράτειρα της Αδτρονγγαρίας Έλισάβετ. (Πορτραίτο του Γ. Κάαπν.)

Ο Ρασπούτιν δεν άρχισε να τούς γοητεύση όλοος και να γίνη άρχηγός τους. Τότε μα άπ' τήν κυρία που σύχναζαν εκεί, ή κόμισσα Βυρονζέφ, τόν παρουσίασε στο παλάτι. Τά ύπόλοιπα τ' έξορισε. Έκεינו όμως που φαινεταί άπίστευτο, είναι ότι ο άνθρωπος αυτός κατόρθωσε να έπαβλήση στην Ίερά Σύνοδο της Ρωσίας και να κίνη τόν Βαρνάβα, τόν σύντροφο τόν νεανιών των άνολισιών, Μητροπολίτη.

Και τόρα άς ξαναγυρισουμε στην τραπέζαρία του Ρασπούτιν. Η άδελφή του Βαρνάβα, τήν όποια είχε κάνει γραμματέα του, μπήκε μέσα σάν τόν άνεμο. Ήταν μιά γορή και στεγνή δεσποινίς και φαινόταν πολ' παραγμένη.

— Γκρίσια! φώναξε. Η ύπόθεσις του Άγιου Μητροπολίτη δεν πείε καθόλου καλά. Η Ίερά Σύνοδος δεν εννοεί ν' άκούση τίποτε.

Ο Ρασπούτιν έφτυσε και είπε:

— Τήν Ίερά Σύνοδο τή γράφω στις μπότες μου. Τηλεφώνησε το αυτό στον άδελφό σου.

— Θά του τ' πής ο ίδιος, γιατί ξεχεται εδδ...

Πράγματι, μιά πόρτα άνοιξε κ' ο Βαρνάβας μπήκε μέσα, λέγοντας πως ή κόμισσα Βυρονζέφ είχε φτάσει από τ' Τσάρσκιε Σέλο και πως ζητούσε να γίνη δεκτή άμέσως.

Ο Ρασπούτιν κατσούφισε λίγο και είπε:

— Άς έρθει!

Η Βυρονζέφ μπήκε σε λίγο μέσα και φίλησε τόν άγιο άνθρωπο στα χείλη, όπως θά φιλούσε μιά εύνοια, χωρίς να τήν στενοχωρήση καθόλου ή παρουσία της συζύγου.

— Γκρίσια, είπα, έχω εύχάρματα νέα.

Θά ἐγκατασταθῆς στὸ Τσαρόκογιε Σέλο καὶ θά εἶσαι σὰν στὸ σπίτι σου. Θά εἶσαι ὁ ἀφέντης αὐτῆ τῆ φορᾶ.

— Θά τὸ δοῦμε αὐτό. Ἄν ἐ κ ε ἶ ν ο ς μὲ ξαναδιώξει, ὁ Θεὸς θά τὸν ἐγκαταλείψῃ.

— Ξέρεις, εἶπε ἡ Βυρονξέρφ, ὅτι ἐκεῖνος δὲν κάνει πάντοτε ὅ,τι θέλει. Οὔτε κ' ἐ κ ε ἶ ν η... .

— Μὴ μοῦ μιλάς γιὰ ἐκεῖνον. Μὴ μοῦ μιλάς γιὰ ἐκεῖνον... .

Ἄν τῆ στιγμῆς ποὺ ἡ κόμησα εἶχε μετὶ μέσα, στριφογύριζε στὰ χέρια τῆς ἓνα μικρὸ πακέτο κ' ὄλων τὰ βλήμιατα ἦσαν καρφωμένα σ' αὐτό.

— Τί εἶν' αὐτό; ρώτησε τέλος ἡ κ. Ρασπούτιν, μὴ μπορῶντας περὶ νὰ συζητήσει τὴν περιέργειά της.

— Ἐνα δῶρο τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ἀπάντησε ἡ κόμησα.

— Νὰ τὸ δοῦμε!... . Νὰ τὸ δοῦμε!... . φώναξε ἡ κ. Ρασπούτιν στριφογυρίζοντας ἀνεπίμονα τὰ χέρια της.

— Εἶν' ἓνα δῶρο τῆς Τσαρίνας, ἐξαιολούθησε ἡ κόμησα. Ἡ Μεγαλειοτάτη πέρασε ἓνα μεγάλο μέρος τῆς νύχτας τῆς ἀγρυπνῆς, γιὰ νὰ τὸ ἐτοιμάσῃ καὶ νὰ μπορέσω νὰ σοῦ τὸ φέρω σήμερα. Ἡ αὐτοκρατορεῖα θέλει νὰ φορεθῆς τὸ ἔργο αὐτὸ τῶν χειρῶν τῆς αἰφίριο μετὰ τὴν Μετάληψη... .

Ἡ Ρασπούτιν ἐπῆρε τὸ πακέτο ἀπ' τὰ χέρια τῆς κόμησας καὶ τὸ ἔνοιξε. Ἦταν ἓνα ποικίμοιο ἀπὸ γαλάζιο μετάξι κεντημένο. Μόλις τὸ εἶδε, κασοῦφρισε καὶ τὸ πέταξε σ' ἓνα ἔπιπλο, μουμουρίζοντας.

Τὸ ποικίμοιο ἔπεσε γάτο, μὰ κανεὶς δὲν ἔσκαψε νὰ τὸ πάρῃ.

— Γκρίσα, δὲν εἶσαι λογικός, εἶπε μὲ γλυκύτητα ἡ κόμησα. Ἄν ἡ μ ἄ μ κ α (ἔτσι ἀποκαλοῦσε ὁ Ρασπούτιν τὴν Τσαρίνα) τὸ μάθαινε αὐτό, θά ἔκλαιγε. Μά, ἔνοια σου, δὲν θά τῆς τὸ τίποτε.

— Μπορεῖς νὰ τῆς τὸ πῆς! Τὸ ἴδιο μοῦ κάνει.

— Δὲν ξέρεις πόσο σ' ἀγατῆει ἡ μάκα καὶ πόσο ἐργάζεται γιὰ σένα. Τόσο σκοπεῖν ν' ἀντικαταστήσῃ ὄλους τοὺς ὑπουργούς. Ὅταν θά ἔχωμε τοὺς ὑπουργούς δικούς μας, θά κάνουμε ὅ,τι θέλομε.

— Εἶνε διατύχημα τὸ ὅτι δὲν ξέρω νὰ διαβάξω καὶ νὰ γίνω πρωθυπουργὸς μόνος μου! εἶπε ὁ Ρασπούτιν. Ἔτσι θά πηγαῖν ὄλα καλά... .

— Εἶσαι παραπάνω ἀπὸ πρωθυπουργός! Εἶσαι παραπάνω ἀπ' ὄλα! Εἶσαι ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ!

— Ἔτσι λένε ὄλοι, εἶπε ὁ Ρασπούτιν, μὰ ὄλοι ἀμαρτάνουν διαρκῶς, γιατί δὲν μ' ἀκούει. Ὁ κόσμος δὲν μπορεῖ νὰ πισθῇ ἔτσι. Αὐτὸ εἶνε φανερό. Ποῦ βρίσκεται ἡ ὑπόθεσις Πρωτοποπόφ;

— Δὲν ἔχει προχωρήσει ἀκόμα ἀρεζέτα, Γκρίσα, ἀπάντησε ἡ Βυρονξέρφ. Πρέπει ὄμως νὰ κάνῃς ὑπομονή.

— Μίλησε σχετικῶς ἡ Τσαρίνα στὸν Τσαρό:

— Ναι, ναι, τοῦ μίλησε καὶ τοῦ εἶπε πὸς ὁ Θεὸς σοῦ παρουσίασε σὲ μὰ διπλάσια τὸν Πρωτοποπόφ. Θά γίνῃ πρωθυπουργός. Αὐτὸ εἶνε βέβαιο. Πρέπει νὰ περιμένουμε λίγο.

— Μὰ δὲν μοῦ εἶπες τί τῆς ἀπάντησε ὁ Τσαρός, ὅταν ἡ μ ἄ μ κ α τοῦ μίλησε γι' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι.

— Γκρίσα, ὁ Τσαρός δὲν ἦταν προετοιμασμένος ἀκόμα.

— Σὲ διατάσσω νὰ μοῦ πῆς τὴν ἀλήθεια καὶ νὰ μὴ φερόσεαι! φώναξε ὁ Ρασπούτιν.

— Ἐ λοιπόν, στὴν ἀρχὴ φάνηκε ξαρνασμένος καὶ εἶπε πὸς ὁ Πρωτοποπόφ δὲν θά ἦταν κατάλληλος γιὰ πρωθυπουργός.

Αὐτὸ ἔφρασε γιὰ νὰ γίνῃ ἔξω φρονῶν. Σημάθηκε ἀμέσως καὶ μὴκε ἔβαλλος στὸ διπλὰνὸ σαλόνι, ὄλου καμμά δεκαριά κυρίες τῆς ἀνωτάτης ρωσσοῦζης ἀριστοκρατίας τὸν περιέμεναν μὲ μὰ νευρική ἀνυπομονησία.

Ἡ καλόγηρος ἔριξε μὰ κεντρικὴ ματιὰ γύρω του καὶ ἀντελήφθη, ὅτι τῆς ἦξερε ὄλες ἀπὸ καιρὸ. Αὐτὸ μεγάλωσε ἀκόμα τὴν ὀργὴν του καὶ φώναξε, μουγκρίζοντας:

— Δυστυχία σὲ ὅποιον δὲν ἀναγνωρίζει τὸν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ!

Ἡ Θεὸς θά τὸν τιμωρήσῃ, χιτυπώντας τον σὲ ὅ,τι ἔχει περισσότερο προσφυλές... .

Καὶ πρὶν αὐτὲς προφτάσουν ν' ἀνοίξουν τὸ στόμα τους, διέταξε τὴν πριγκίπισσα Κιρκόφ, ὅπως θά διέτασσε ἓναν λακὲ, νὰ τηλεφωνήσῃ στὸν Πρωτοποπόφ νὰ πῆν στὸ σπίτι του.

Ἡ πριγκίπισσα, καταγοητευμένη ποὺ θά φανόταν χόρημα στὸν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ, ἔτρεξε ἀμέσως στὸ γραφεῖο, ὄπου βρισκόταν τὸ τηλεφῶνο.

(Ἄκολουθεῖ)

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Ἄν προσέξει κανεὶς τὸν περίφημο τόσο γιὰ τὴν τέχνη του, ὄσο καὶ γιὰ τῆς τεράστιες διαστάσεις του πίνακα τοῦ Λεονάρντο ντὰ Βίντσι ὁ «Μυστικὸς Δεῖπνος» ποὺ βρίσκεται στὸ Βατικανό, θά ἴδῃ μὰ περιέργη λεπτομέρεια, τὴν ὁποία ἀσφαλῶς ὁ ζωγράφος ἔχει βάλει σκοπίμως στὸν πίνακά του.

— Ὁ Ἰούδας ἔχει ἀναποδογυρίσει μὲ τὸ χεῖρ του τὴν ἀλατιέρα κ' ἔχει χύσει τὸ ἄλατι στὸ τραπέζι, πράγμα τὸ ὁποῖο ὄλοι οἱ λαοὶ θεωροῦν ὅτι φέρνει γρουσουζιά.

— Ὁ πρῶτος ὑπόγειος σιδηρόδρομος τῆς ἰηθίου λειτουργήσε στὰ 1896 στὴ Βουδαπέστη.

— Τὸ ἄλατι ποὺ περιέχουν ὄλοι οἱ ὄκεανοὶ τῆς ὕδρογειοῦ, ὑπολογίζεται, ὅτι ἀνέρχεται σὲ δέκα ἑκατομμύρια κυβικῶν χιλιομέτρων.

— Ἀπλάθῃ εἶνε τόσο, ὄστε μπορεῖ νὰ σκοπέσῃ κανεὶς μὲ στῆμα ἄλλοτε ὄψους δυὸ χιλιομέτρων ὄλη τὴν Εὐρώπη!

— Ἡ πρῶτὴ Διεθνὴς ἔκθεσις ἔγινε στὸ Λονδίνο τὴν 1ην Μαΐου τοῦ 1851.

— Τὸ σκαποῦνι πρωτοκατασκευάστηκε στὴν Ἀγγλία κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα.

— Τὸ πρῶτο ἀποκινήτο πλοῖο ποὺ πέρασε τὸν Ἀτλαντικὸ ὄκεανὸ κατὰ τὸ 1818, ἦταν ὁ «Ἀνατέλλον Ἥλιος».

— Τὰ μεταγυμνάσια ἀνεκαλύφθησαν στὴν Ἰταλία κατὰ τὸν 13ον αἰῶνα.

— Ὁ μεγάλος φιλόσοφος Σπινόζα ἦταν κατασκευαστὴς ματογυμνασίων ἐξ ἐπαγγέλματος.

— Ἡ ἀτμοσφαιρική πίεσις ἐπάνω στὸ ἀνθρώπινο σῶμα ἀνέρχεται σὲ 15 περίπου τόνους. Ἄλλὰ ἐπειδὴ ἐξουδετερώνεται ἀπ' τὴν ὑπαρξὴ ἀέρος μέσα στὸ σῶμα μας, γι' αὐτὸ δὲν τὴν αἰσθανόμαστε καθόλου.

— Οἱ πρῶτοι γυάλινοι καθρέφτες κατασκευάστηκαν στὴν Ἑνετία τὸ 1300. Οἱ ἄνθρωποι χρησιμοποιοῦσαν πρὶν γιὰ καθρέφτες διάφορα στιλβωμένα μέταλλα, ὄπως τὸ χρυσάρι, τὸ ἀσημ, τὸν γάλυθα, κτλ.

— Σ' ὄλο τὸν κόσμὸ ζοδεύονται 14 ἑκατομμύρια πέννες ἡμερησίως.

— Τὸ γραμμόφωνο δὲν ἀνεκαλύφθη, ὄπως πιστεύεται ἀπ' ὄλους, ἀπὸ τὸν Ἔδισσον τὸ 1877. Τὸ ἀνεκάλυψε κατὰ τὸ 1870 ὁ Γάλλος ποιητὴς Γυρό.

— Ὅπως ἀπέδειξαν τὰ πειράματα τοῦ Ἄγγλου λατροῦ Τάννερ, ἓνας ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ συντηρηθῇ στὴ ζωὴ μὲ νερὸ μόνον ἐπὶ 40 μέρες. Κατὰ τὸ διάστημα ὄμως αὐτὸ θά χάσῃ 12 ὄς 13 ὄκαδες ἀπ' τὸ βάρος του.

— Ἡ πρῶτες χρεμαστῆς γέφυρες κατασκευάστηκαν στὴν Κίνα δυὸ χιλιάδες χρόνια πρὸ Χριστοῦ.

— Ἡ πὸ καλὲς καμῖλες μποροῦν νὰ διατρέξουν 100 μίλλια τὴν ἡμέρα.

— Κάθε δευτερόλεπτο πεθαίνουν 2-3 ἄνθρωποι σ' ὄλο τὸν κόσμὸ.

— Τὸ πρῶτο πῶνο κατασκευάσθη στὴν Ἰταλία τὸ 1120.

— Ἡ πρῶτὴ δημοσία βιβλιοθήκη ἱδρύθηκε στὰς Ἀθήνας ἀπ' τὸν Πεισίστρατο κατὰ τὸ 540 π. Χ.

— Ἡ πρῶτὴ Εὐρωπαϊκὴ ἐφημερὶς τυπώθηκε στὴν Ἑνετία τὸ 1556.

— Τὰ σύννεφα τῆς καταιγίδος τρέχουν μὲ ταχύτητα 36 μίλλιον τὴν ὄρα.

— Ὑπάρχουν σ' ὄλον τὸν κόσμὸ 2.750 γλώσσες καὶ διάλεκτοι.

— Στὸ τραπέζι τοῦ Πάπα δὲν μπορεῖ νὰ παρακαθῆσῃ κανεὶς ἄλλος, ἐκτός ἀπὸ τὴν Παναγιότητά του.

— Οἱ θαλασσοὶ τῆς Ὀλλανδίας μετροῦν τῆς ἀποστάσεις... καπιζοντας!

— Ὑπολογίζουν δηλαδὴ πόσα τοπιτοῦα θά καπνίσουν ὄς ὄταν νὰ πᾶνε ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος στὸ ἄλλο κ' ἔπειτα ἄμα τοὺς ρωτήσῃ κανεὶς πόση ἀπόστασις διήνησαν, ἀπαντοῦν μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν τοπιτοῦων τὰ ὄποια κάπνισαν.

— Ἀπὸ πατάτες ἀνακατεμένες μὲ διάφορα ὄξέα, οἱ Γερμανοὶ κατασκευάζουν... κοιμητὰ μὲ ἀτύχησι ἐλευφαντόδοντος.

— Ὁ κεραινὸς μπορεῖ νὰ ἐπιδράσῃ στὸ γάλα καὶ γιὰ τὸ ξυνήση.

— Τὸ μεγαλύτερο σπῆλαιο τοῦ κόσμου εἶνε τὸ «Σπῆλαιον τοῦ Μαμουθ» στὸ Ἐδμονσον τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

— Οἱ ἐντομολόγοι βεβαιώνουν, ὅτι ἡ μύγα κάνει ἔξαιρέσεις περίλου κινήσεις μὲ τὰ φτερά της μὲσα σ' ἓνα δευτερόλεπτο.

